

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 150/06-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. júna 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť M. M., K., zastúpenej advokátom JUDr. J. M., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 29 C 617/90, neskôr pod sp. zn. 14 C 48/93 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 48/93 p o r u š i l právo M. M., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 48/93 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. M. M. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 70 000 Sk (slovom sedemdesiatisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice II p o v i n n ý jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky u k l a d á zaplatiť trovy právneho zastúpenia M. M. v sume 8 682 Sk (slovom osemtisícšesťstoosemdesiatdva slovenských korún) advokátovi JUDr. J. M., K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Okresný súd Košice II j e p o v i n n ý uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia v sume 8 682 Sk (slovom osemtisícšesťstoosemdesiatdva slovenských korún) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 26. apríla 2006 č. k. I. ÚS 150/06-7 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. M., K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II – predtým bývalého Mestského súdu v Košiciach (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 29 C 617/90, neskôr pod sp. zn. 14 C 48/93 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľke bol uvedeným uznesením ustanovený aj právny zástupca v konaní pred ústavným súdom, a to advokát JUDr. J. M.

1. 1. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že od 2. augusta 1990 je sťažovateľka účastníčkou konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vec bola po jej podaní na okresnom súde zaevidovaná pod sp. zn. 29 C 617/90 a neskôr pod sp. zn. 14 C 48/93. Vo veci bola zákonnou sudkyňou JUDr. M. P. Na návrh sťažovateľky

však Krajský súd v Košiciach uznesením z 31. októbra 2001 č. k. 16 Nc 39/01-433 rozhodol o vylúčení tejto sudkyne. Dňa 10. januára 2002 bola vec pridelená do senátu JUDr. V. O. Celé konanie, ktoré trvá už viac ako 16 rokov, vykazuje podľa sťažovateľky značné prieťahy a z jeho priebehu nevyplýva ani nádej na jeho skoré ukončenie. Sťažovateľku táto situácia zaťažuje psychicky, ale aj finančne až natoľko, že počas dlhotrvajúceho sporu sa ocitla na pokraji existenčnej núdze. Je poberateľkou invalidného dôchodku, je nemajetná, pretože majetok, o ktorom je vedený spor, podľa tvrdenia sťažovateľky, užíva jej bývalý manžel.

1. 2. Sťažovateľka - prostredníctvom svojho ustanoveného právneho zástupcu - podaním, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 9. mája 2006 nasledovne upresnila predmetnú ústavnú sťažnosť:

„(...) Žiadam Ústavný súd SR, aby mi priznal primerané finančné zadostučinenie podľa ust. § 127 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko ochrana práv nebola rýchla a účinná v súlade s ust. § 6 OSP. Pretrváva stav právnej neistoty už viac ako 16 rokov spôsobený prieťahmi v konaní.

V danom prípade bol súd viac ako 6 rokov vo veci nečinný. Finančné zadostučinenie žiadam od roku 1990 vo výške 10 000,- Sk a za každý ďalší rok á 10 000,- Sk. Spolu 160 000,- Sk, ktoré zodpovedá aj judikatúre Európskeho súdu.

(...) navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol takto:

Základné právo sťažovateľky M. M. na prerokovanie a rozhodnutie vo veci bez zbytočných prieťahov upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II sp. zn. 14 C 48/93 bolo porušené.

Prikazuje sa, aby Okresný súd Košice II vo veci sp. zn. 14 C 48/93 konal.

Súd priznáva sťažovateľke podľa článku 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky finančné zadostučinenie vo výške 160 000,- Sk.

Súd priznáva odmenu a náhradu hotových výdavkov právnenému zástupcovi sťažovateľky JUDr. J. M., v K. v zmysle ust. § 11 ods. 2 vyhl. 655/04 Z. z.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. V. K., listom z 23. mája 2006

sp. zn. 1SprV 265/06 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 6. júna 2006.

2. 1. Predseda okresného súdu uviedol chronológiu vykonaných úkonov v napadnutom konaní, ako aj nasledovné relevantné skutočnosti:

„(...) Vzhľadom na chronológiu vo veci vykonaných úkonov je zrejmé, že i keď konanie v danej veci prebieha od roku 1990, súd v ňom vykonáva úkony a nie je nečinný. Dĺžka predmetného konania je ovplyvnená predovšetkým skutkovou obtiažnosťou sporu, ktorá je daná už samotným predmetom sporu zložitým zisťovaním rozsahu BSM, ale i nutnosťou nariadiť v konaní znalecké dokazovania znalcami z rôznych odborov.

Časový úsek si vzhľadom na obsiahlosť spisu vyžiadalo i jeho štúdium sudkyňou, ktorej bol spis pridelený po vylúčení pôvodne konajúcej zákonnej sudkyne, ale i vyššou súdnou úradníčkou. Navyše je nutné konštatovať, že časové intervaly, ktoré uplynuli medzi jednotlivými úkonmi v danom konaní, sú adekvátne objektívnym podmienkam, ktoré sú v jednotlivých súdnych oddeleniach, teda aj v súdnom oddelení vo veci konajúcej sudkyne na tunajšom súde vytvorené. V danom konaní nebol dlhodobejšie vykonaný úkon len v období od 28. 3. 1996 do 24. 4. 1997, túto nečinnosť však možno považovať za ojedinelú.
(...)

Opätovne poukazujem na skutkovú obtiažnosť daného sporu spočívajúcu v nutnosti vykonávať rozsiahle dokazovanie, ako aj obsiahlosť podávaných písomných vyjadrení účastníkov konania, ktorých obsah je nutné v záujme objektívneho posúdenia vyhodnocovať.
(...)

Zároveň Vám oznamujem, že netrvám na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na ústnom pojednávaní a súhlasím s upustením od neho.“

2. 2. Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedu okresného súdu uviedol tieto podstatné skutočnosti:

„Zo stanoviska Okresného súdu Košice II zo dňa 23. 5. 2006 vo vyššie označenej právnej veci vyplýva, že súd za 16 rokov trvania súdneho konania vo veci nerozhodol.

Tým je preukázaná oprávnenosť podanej sťažnosti. (...).

Aj napriek tvrdeniam predsedu Okresného súdu Košice II, že v poslednom roku súd koná, predseda žiaden súdny spor, ani v prípade jeho obtiažnosti, nemá trvať vyše 16 rokov.

Vo vyššie označenej veci oznamujem, že súhlasím v zmysle ust. § 30 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. s tým, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania.

Uplatňujem si trovy právneho zastúpenia v zmysle ust. § 11 ods. 2 vyhl. 655/2004 Z. z. za tri právne úkony vo veci + paušál (prevzatie a písomné podanie vo veci zo dňa 9. 5. 2006, 6. 6. 2006 a pre prípad, že mi ich súd prizná, potom aby boli uhradené na účet vedený v S. s., (...).“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pôvodne pod sp. zn. 29 C 617/90 a od začiatku roka 1993 pod sp. zn. 14 C 48/93:

Dňa 2. augusta 1990 podal B. M. (ďalej len „navrhovateľ“) na súde proti sťažovateľke návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“). Vec bola pridelená do oddelenia sudkyne JUDr. M. P.

Ústavný súd poznamenáva, že ústavnosť chráni spôsobom, ktorý upravuje ústava a zákon o ústavnom súde, pričom zákon o ústavnom súde nadobudol účinnosť 15. februára 1993 a neobsahuje ustanovenie o spätnej účinnosti, preto ústavný súd nemá oprávnenie konať a rozhodovať o porušení práv fyzickej alebo právnickej osoby, ku ktorému došlo pred 15. februárom 1993 (napr. I. ÚS 81/03). To je tiež dôvodom, prečo úkony vykonané v napadnutej veci v období od 2. augusta 1990 (od podania návrhu) do 15. februára 1993 (nadobudnutie právoplatnosti zákona o ústavnom súde) nebolo nutné a účelné v tomto

rozhodnutí osobitne zaznamenávať.

Dňa 1. septembra 1993 súd vydal uznesenie č. k. 14 C 48/93-131, ktorým nariadil znalecké dokazovanie znalcom Ing. D., za účelom ohodnotenia chaty a príslušného pozemku.

Dňa 7. októbra 1993 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby uznesenie č. k. 29 C 617/90-109, uznesenie č. k. 29 C 617/90-108 a č. k. 14 C 48/93-131 doručila účastníkom konania.

Dňa 15. novembra 1993 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby doručila znalcovi spis na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 3. decembra 1993 znalec Ing. D. doručil súdu znalecký posudok a vyúčtovanie znalečného.

Dňa 28. januára 1994 súd vydal uznesenie č. k. 14 C 48/93-151, ktorým rozhodol o znalečnom pre znalca Ing. D. a bolo nariadené pojednávanie na 3. marec 1994.

Dňa 3. marca 1994 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že sťažovateľka je povinná oznámiť súdu, či navrhuje vypočuť ďalších svedkov.

Dňa 26. augusta 1994 sudkyňa nariadila pojednávanie na 29. september 1994.

Dňa 13. novembra 1994 sťažovateľka doručila súdu návrh na výsluch svedka.

Dňa 29. septembra 1994 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým že účastníci sa pokúsia o mimosúdnu dohodu, pričom navrhovateľ mal po 20. novembri 1994 oznámiť súdu výsledok dohody so sťažovateľkou.

Dňa 7. decembra 1994 sťažovateľka doručila súdu adresy svedkov.

Dňa 8. decembra 1994 navrhovateľ doručil súdu oznámenie o tom, že k mimosúdnej dohode nedošlo.

Dňa 16. decembra 1994 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 31. január 1995.

Dňa 20. januára 1995 svedok P. ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 31. január 1995.

Dňa 25. januára 1995 svedkyňa N. ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 31. január 1995.

Dňa 27. januára 1995 sa uskutočnil výsluch svedka Ing. L. T. mimo pojednávania.

Dňa 31. januára 1995 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 28. marec 1995 s tým, že na pojednávanie budú predvolaní svedkovia K., P. a M.

Dňa 9. marca 1995 svedkyňa K. doručila súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní nariadenom na 28. marec 1995.

Dňa 23. marca 1995 svedok P. ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na 28. marec 1995.

Dňa 28. marca 1995 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 24. apríla 1995 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 16. máj 1995.

Dňa 16. mája 1995 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom vypočutia svedkyne K.

Dňa 8. augusta 1995 bolo vyhotovené dožiadanie na Okresný súd Michalovce.

Dňa 16. januára 1996 sudkyňa nariadila pojednávanie na 15. február 1996.

Dňa 15. februára 1996 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené „*pre pokročilosť času*“ na neurčito.

Dňa 20. februára 1996 sudkyňa urobila dožiadanie na reklamačné oddelenie poštových poukážok, aby bolo zistené, kedy boli zaslané peniaze od J. M. navrhovateľovi.

Dňa 5. marca 1996 S., Výpočtová a kontrolná ústredňa pôšt oznámila súdu dožiadaný údaj.

Dňa 7. marca 1996 navrhovateľ doručil súdu podanie týkajúce sa ocenenia chaty a pozemku.

Dňa 11. marca 1996 sudkyňa nariadila pojednávanie na 28. marec 1996.

Dňa 28. marca 1996 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené „*pre pokročilosť času*“ na neurčito.

Dňa 24. apríla 1997 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 15. máj 1997.

Dňa 12. mája 1997 sťažovateľka doručila súdu podanie označené ako „*Vyjadrenie k výpovediam navrhovateľa z 15. februára 1996*“.

Dňa 15. mája 1997 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené s tým, že navrhovateľ podá súdu do 10 dní svoje stanovisko k vyjadreniu odporkyne z 9. mája 1997.

Dňa 20. mája 1997 navrhovateľ doručil súdu podanie označené ako „*Stanovisko k vyjadreniu odporkyne zo dňa 9. mája 1997*“.

Dňa 30. mája 1997 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 10. júl 1997.

Dňa 25. júna 1997 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby založila do spisu stanovisko sťažovateľa z 19. mája 1997 a doručila kópiu sťažovateľke.

Dňa 10. júla 1997 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že v lehote 5 dní navrhovateľ doručí súdu doklady týkajúce sa garáže a platieb, ktoré dostal navrhovateľ od otca a od brata a sťažovateľke sa uložilo v rovnakej lehote predložiť dokumentáciu, týkajúcu sa chaty. Z Okresného súdu Michalovce mali byť pripojené dedičské spisy po rodičoch navrhovateľa.

Dňa 14. júla 1997 sťažovateľka predložila súdu žiadané doklady.

Dňa 16. júla 1997 navrhovateľ predložil súdu žiadané doklady.

Dňa 24. júla 1997 sťažovateľka doručila súdu prihlášku za člena Družstva pre výstavbu a správu garáží.

Dňa 25. júla 1997 súd požiadal Okresný súd Michalovce o zaslanie dedičského spisu po nebohom J. M. a nebohej A. M.

Dňa 5. septembra 1997 navrhovateľ doručil súdu uznesenie Okresného súdu Michalovce vo veci dedičstva po jeho rodičoch.

Dňa 8. septembra 1997 navrhovateľ doručil súdu dodatok k svojmu podaniu z 3. septembra 1997.

Dňa 10. septembra 1997 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyžiadala od Okresného súdu Michalovce dedičské spisy po nebohých rodičoch navrhovateľa.

Dňa 14. októbra 1997 súd požiadal Okresný úrad K., odbor životného prostredia o zaslanie spisu Obvodného národného výboru K., odbor výstavby sp. zn. 4454/1974.

Dňa 24. novembra 1997 Okresný úrad K., odbor životného prostredia doručil súdu požadovaný spis.

Dňa 6. februára 1998 súd vydal uznesenie č. k. 14 C 48/93-274, ktorým nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znalcom Ing. B. na ocenenie chaty a pozemku.

Dňa 24. februára 1998 súd vyzval navrhovateľa na oznámenie čísla dedičského konania bývalého Štátneho notárstva v M. v dedičskej veci po jeho otcovi.

Dňa 18. marca 1998 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že navrhovateľ vzniesol námietku zaujatosti proti znalcovi Ing. B. a zároveň oznámil súdu dátum úmrtia svojho otca.

Dňa 25. marca 1998 sťažovateľka zložila preddavok na znalecké dokazovanie.

Dňa 1. apríla 1998 súd požiadal Okresný súd Michalovce o zapožičanie spisu v dedičskej veci po nebohom J. M.

Dňa 24. apríla 1998 bol vyžiadaný spis Okresného súdu Michalovce doručený okresnému súdu.

Dňa 24. júna 1998 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 21. júl 1998.

Dňa 9. júla 1998 sudkyňa preročila pojednávanie na 3. september 1998

Dňa 4. augusta 1998 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby dožiadala Archív mesta K. o zaslanie spisu Obvodného národného výboru K., odbor výstavby sp. zn. 4454/1974.

Dňa 3. septembra 1998 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že sťažovateľka do 4 dní predloží súdu adresy ďalších svedkov.

Dňa 3. septembra 1998 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby urgovala Archív mesta K. o zaslanie vyžiadaného spisu.

Dňa 7. septembra 1998 sťažovateľka doručila súdu adresy svedkov.

Dňa 14. septembra 1998 navrhovateľ doručil súdu návrh na výsluch svedka.

Dňa 23. septembra 1998 súd vydal uznesenie č. k. 14 C 48/93-295, ktorým nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znalcom Ing. T. na ocenenie chaty a príľahlého pozemku, a dal úpravou kancelárii pokyn, aby toto uznesenie doručila účastníkom.

Dňa 24. septembra 1998 súd vydal uznesenie č. k. 14 C 48/93-297, ktorým opravil číslo parcely v uznesení č. k. 14 C 48/93-295 z 23. septembra 1998.

Dňa 25. septembra 1998 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby doručila uznesenie č. k. 14 C 48/93-297 účastníkom konania.

Dňa 25. septembra 1998 súd zaslal ustanovenému znalcovi Ing. T. správne údaje o predmete ocenenia.

Dňa 28. septembra 1998 navrhovateľ doručil súdu list vlastníctva ohľadne chaty.

Dňa 6. októbra 1998 Okresný úrad K. doručil súdu vyžiadané listiny.

Dňa 26. októbra 1998 znalec Ing. T. požiadal súd o doplňujúce údaje k vypracovaniu znaleckého posudku.

Dňa 27. októbra 1998 sudkyňa nariadila vo veci výsluch účastníkov konania na 12. november 1998.

Dňa 12. novembra 1998 bola spísaná zápisnica za prítomnosti účastníkov konania o tom, že sťažovateľka v lehote 10 dní predloží „*písomné podanie týkajúce sa kontrolného znaleckého dokazovania*“.

Dňa 13. novembra 1998 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že na súd sa dostavil znalec Ing. T. a vrátil spis sp. zn. 14 C 48/93.

Dňa 16. novembra 1998 sťažovateľka doručila súdu podanie označené ako „*Znalecký posudok - oznámenie*“.

Dňa 17. novembra 1998 sudkyňa nariadila vo veci výsluch účastníkov na 3. december 1998.

Dňa 3. decembra 1998 sa uskutočnil výsluch účastníkov.

Dňa 9. decembra 1998 navrhovateľ doručil súdu podanie označené ako „*Zápisnica z výsluchu na OS z 3. 12. 1998 - oprava*“.

Dňa 3. decembra 1998 sudkyňa nariadila pojednávanie na 12. január 1999.

Dňa 12. januára 1998 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 2. február 1999.

Dňa 13. januára 1999 súd vyzval navrhovateľa, aby na pojednávaní konanom 2. februára 1999 predložil vkladnú knižku, kúpnu zmluvu týkajúcu sa predaja vozidla a rozhodnutie súdu o vyživovacej povinnosti voči synovi.

Dňa 18. januára 1999 sťažovateľka doručila súdu podanie označené ako „*Pripomienky k výpovediam svedkov a navrhovateľa*“.

Dňa 18. januára 1999 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby podanie sťažovateľky doručila navrhovateľovi.

Dňa 19. januára 1999 navrhovateľ doručil súdu fotokópie dokladov týkajúcich sa vynaložených finančných prostriedkov v roku 1998.

Dňa 25. januára 1999 navrhovateľ doručil súdu podanie označené ako „*Stanovisko k pripomienkam odporkyne zo 14. 01.1999*“.

Dňa 26. januára 1999 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby podanie navrhovateľa doručila sťažovateľke.

Dňa 2. februára 1999 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 4. február 1999.

Dňa 4. februára 1999 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd vyniesol rozsudok č. k. 14 C 48/93-354.

Dňa 4. marca 1999 sudkyňa požiadala predsedu okresného súdu o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku.

Dňa 17. marca 1999 súd vydal opravné uznesenie č. k. 14 C 48/93-361 a vyzval navrhovateľa na predloženie fotokópie poštových šekov.

Dňa 6. apríla 1999 navrhovateľ doručil súdu vyžiadané poštové poukážky.

Dňa 6. apríla 1999 sťažovateľka, ako aj navrhovateľ doručili súdu odvolanie proti rozsudku č. k. 14 48/93-354 zo 4. februára 1999. Sťažovateľka vo svojom odvolaní namietala aj predpojatosť „konajúceho prvostupňového súdu“.

Dňa 5. mája 1999 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby odvolania doručila účastníkom na vyjadrenie v lehote 15 dní.

Dňa 25. mája 1999 navrhovateľ doručil súdu podanie označené ako „*Vyjadrenie - stanovisko k odvolaniu odporkyne zo dňa 6. 4. 1999*“.

Dňa 25. mája 1999 navrhovateľ zaplatil súdny poplatok.

Dňa 28. mája 1999 sťažovateľka doručila súdu vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa.

Dňa 9. júna 1999 bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o odvolaniach účastníkov konania.

Dňa 9. augusta 1999 sťažovateľka zaplatila súdny poplatok za odvolanie.

Dňa 15. novembra 1999 krajský súd vrátil spis okresnému súdu, pretože sťažovateľka vzniesla námietku zaujatosti zákonnej sudkyne, a preto sa k nej musí sudkyňa vyjadriť.

Dňa 17. novembra 1999 sa zákonná sudkyňa vyjadrila k námietke zaujatosti.

Dňa 16. decembra 1999 sa uskutočnilo odvolacie pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom poskytnutia 30 dňovej lehoty účastníkom konania na možnosť mimosúdneho riešenia sporu.

Dňa 20. júna 2000 sa na krajskom súde uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie č. k. 13 Co 216/99-400, ktorým bol napadnutý rozsudok aj s opravným uznesením zrušený, a vec vrátená na ďalšie konanie.

Dňa 1. augusta 2000 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 11. septembra 2000 okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 16. november 2000. Tento termín okresný súd 3. októbra 2000 zrušil a 21. novembra stanovil nový termín pojednávania na 4. január 2001.

Dňa 4. januára 2001 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že navrhovateľ oznámi do 6 dní názov dvoch realitných kancelárií.

Dňa 11. januára 2001 navrhovateľ doručil súdu podanie, v ktorom oznámil názvy realitných kancelárií.

Dňa 23. januára 2001 okresný súd požiadal realitné kancelárie o zistenie „*terajšej trhovej hodnoty*“ sporných nehnuteľností.

Dňa 24. januára 2001 súd dožiadal S. o oznámenie stavu vkladnej knižky.

Dňa 19. marca 2001 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby urgovala realitné kancelárie o oznámenie vyžiadaných informácií.

Dňa 10. apríla 2001 S. oznámila súdu vyžiadané informácie.

Dňa 20. apríla 2001 sťažovateľ doručil súdu vyjadrenie.

Dňa 8. júna 2001 súd vyzval realitnú kanceláriu S. na oznámenie vyžiadaných skutočností.

Dňa 2. júla 2001 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že S. má iné sídlo, preto bola výzva opakovane doručovaná.

Dňa 25. septembra 2001 sťažovateľka doručila predsedovi súdu žiadosť „*o zmenu senátu*“.

Dňa 26. septembra 2001 navrhovateľ doručil súdu žiadosť „*o urýchlené vytýčenie termínu pojednávania*“.

Dňa 4. októbra 2001 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti (sudkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že vzhľadom na to, že ju sťažovateľka „*ohovára a uráža*“, sa cíti byť zaujatá).

Dňa 14. decembra 2001 krajský súd doručil okresnému súdu uznesenie č. k. 16 Nc 39/01-433, ktorým bola sudkyňa M. P. vylúčená z pojednávania a rozhodovania v napadnutej veci.

Dňa 20. decembra 2001 dostala kancelária pokyn doručiť uznesenie č. k. 16 Nc 39/01-433 účastníkom.

Dňa 10. januára 2002 bola vec opatrením predsedu okresného súdu sp. zn. Spr. 2/02 „*presunutá*“ do súdneho oddelenia JUDr. V. O.

Dňa 20. mája 2002 sťažovateľka doručila súdu podanie označené ako „*Žiadosť o vydanie predbežného súdneho opatrenia*“.

Dňa 24. mája 2002 súd vyzval sťažovateľku na odstránenie nedostatkov podania z 20. mája 2002 o vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 17. júna 2002 okresný súd vydal uznesenie č. k. 14 C 48/93-442, ktorým zastavil konanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 8. augusta 2002 bolo nariadené pojednávanie na 25. september 2002, pričom účastníci konania boli vyzvaní na predloženie návrhov, ktoré podľa nich majú byť ešte vykonané.

Dňa 25. septembra 2002 bolo pojednávanie, vzhľadom na požiadavku nového právneho zástupcu sťažovateľky, ktorý sa ešte nemal čas oboznámiť s predmetným sporom, odročené na 20. november 2002.

Dňa 20. novembra 2002 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že účastníkom sa uložilo, aby v lehote 15 dní predložili návrhy na doplnenie dokazovania, ako aj vyjadrenie vo veci k jednotlivým bodom zrušujúceho uznesenia krajského súdu.

Dňa 11. decembra 2002 navrhovateľ doručil súdu vyjadrenie k jednotlivým bodom zrušujúceho uznesenia krajského súdu.

Dňa 19. februára 2003 súd vydal uznesenie č. k. 14 C 48/93-477, ktorým nariadil znalecké dokazovanie znalcom Ing. K. na ocenenie motorového vozidla.

Dňa 26. februára 2003 súd vyzval sťažovateľku na doručenie vyjadrenia k jednotlivým bodom zrušujúceho uznesenia krajského súdu.

Dňa 28. marca 2003 sťažovateľka doručila súdu svoje vyjadrenie k jednotlivým bodom zrušujúceho uznesenia krajského súdu.

Dňa 1. apríla 2003 znalec Ing. K. doručil súdu list adresovaný sťažovateľke, v ktorom ju žiada, aby sa dostavila na obhliadku motorového vozidla.

Dňa 1. apríla 2003 znalec Ing. K. doručil súdu znalecký posudok č. 24/2003 a vyúčtovanie znalečného.

Dňa 2. apríla 2003 sťažovateľka doručila súdu adresy svedkov.

Dňa 8. apríla 2003 bol vyhotovený záznam o tom, že sťažovateľka zaplatila preddavok na znalecké dokazovanie.

Dňa 31. júla 2003 bol vyhotovený záznam o tom, že rozhodnutie má byť predložené vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o znalečnom.

Dňa 1. augusta 2003 vyššia súdna úradníčka vydala uznesenie č. k. 14 C 48/93-505, ktorým určila znalcovi znalečné a dala úpravou kancelárii pokyn, aby toto uznesenie doručila účastníkom konania.

Dňa 13. januára 2004 sudkyňa nariadila pojednávanie na 25. február 2004 a dala úpravou kancelárii pokyn, aby urgovala realitné kancelárie o zaslanie informácií o trhovej hodnote nehnuteľností v lehote 10 dní.

Dňa 19. januára 2004 realitná kancelária V., s. r. o., doručila súdu informácie.

Dňa 9. februára 2004 realitná kancelária P. doručila súdu svoje vyjadrenie.

Dňa 23. februára 2004 svedkyňa I. Ď. ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 25. február 2004.

Dňa 25. februára 2004 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že svedkyne K. K. ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 25. február 2004.

Dňa 25. februára 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 21. máj 2004 s tým, že účastníci konania oznámia súdu ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Dňa 15. marca 2004 navrhovateľ doručil súdu podanie, v ktorom žiadal súd, aby od S. vyžiadal správu o stave a pohybe finančných prostriedkov na vkladnej knižke.

Dňa 22. apríla 2004 sťažovateľka doručila súdu podanie označené *ako „zaslanie informácií, - návrh na zaobstaranie dôkazných prostriedkov“*.

Dňa 10. mája 2004 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že navrhovateľ nahliadol do spisu a bolo mu doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľky z 22. apríla 2004.

Dňa 11. mája 2004 sťažovateľka doručila súdu podrobnú analýzu jednotlivých výpovedí.

Dňa 17. mája 2004 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že navrhovateľ telefonicky oznámil súdu, že 18. mája 2004 nastupuje na hospitalizáciu, a preto žiada odročiť nariadené pojednávanie. Zároveň bol oboznámený o podaní odporkyne z 11. mája 2004. Sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby účastníci boli oboznámení s odročením pojednávania na neurčito.

Dňa 21. júna 2004 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že navrhovateľ nahliadol do spisu a vyžiadal si kópie zo spisu, ktoré mu boli vydané.

Dňa 22. júna 2004 navrhovateľ oznámil súdu skončenie svojej práceneschopnosti a požiadal o nariadenie pojednávania.

Dňa 13. augusta 2004 sudkyňa vykonala záznam o predložení spisu vyššej súdnej úradníčke za účelom vypracovania právneho rozboru o tom, aké dôkazy je potrebné ešte vykonať.

Dňa 2. septembra 2004 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 20. október 2004 a uložila navrhovateľovi predložiť dôkazy v súvislosti s vynaložením finančných prostriedkov a sťažovateľke povinnosť zabezpečiť účasť svedka M. na pojednávaní.

Dňa 15. októbra 2004 navrhovateľ doručil súdu splnomocnenie pre syna na zastupovanie v predmetnom súdnom konaní a „*Stanovisko k priebehu pojednávania konaného na Okresnom súde Košice II, najmä k svedeckým výpovediam*“.

Dňa 20. októbra 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito, navrhovateľovi bolo uložené, aby predložil súdu svoje stanovisko k sporným položkám BSM v lehote 30 dní.

Dňa 8. novembra 2004 navrhovateľ doručil súdu žiadosť, aby boli písomnosti doručované priamo na jeho adresu.

Dňa 18. novembra 2004 navrhovateľ doručil súdu podanie označené ako „*Doplnenie návrhu na vysporiadanie BSM a stanovisko k niektorým novým problémom*“.

Dňa 14. februára 2005 navrhovateľ doručil súdu plnú moc pre svoju advokátku.

Dňa 2. marca 2005 právny zástupca sťažovateľky telefaxom oznámil súdu, že sťažovateľka je práceneschopná.

Dňa 14. marca 2005 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala právnu zástupkyňu navrhovateľa na odstránenie nedostatkov pri udelení plnej moci, a vyzvala účastníkov konania, aby oznámili aké dôkazy navrhujú ešte vykonať

Dňa 31. marca 2005 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že právny zástupca sťažovateľky oznámil súdu, že jeho klientka je stále práceneschopná. Sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby spis bol predložený vyššej súdnej úradníčke na vysporiadanie záloh na znalecké dokazovanie.

Dňa 6. apríla 2005 navrhovateľ doručil súdu zrušenie plnej moci pre jeho syna.

Dňa 7. apríla 2005 sťažovateľka doručila súdu podanie, v ktorom navrhla, aké dôkazy sa majú ešte vykonať.

Dňa 22. júna 2005 sťažovateľka doručila súdu kópiu návrhu na uzavretie zmluvy.

Dňa 28. júna 2005 sudkyňa predložila spis vyššej súdnej úradníčke, aby do 17. júla 2005 posúdila, aký úkon je ešte potrebné vo veci vykonať.

Dňa 8. augusta 2005 sťažovateľka doručila súdu podanie, v ktorom žiadala o predloženie vkladnej knižky pre sťažovateľa.

Dňa 8. augusta 2005 sťažovateľka doručila súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 9. augusta 2005 súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 17. augusta 2005 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby predložila vec vyššej súdnej úradníčke za účelom odstránenia nedostatkov návrhu na vydanie predbežného opatrenia a zistenia dôkaznej situácie vo veci samej.

Dňa 30. augusta 2005 sťažovateľka zaplatila súdny poplatok za návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 16. septembra 2005 súd vydal uznesenie č. k. 14 C 48/93-799, ktorým vyzval sťažovateľku na odstránenie nedostatkov jej návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 5. októbra 2005 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že právny zástupca sťažovateľky nevie odstrániť nedostatky návrhu, lebo ho nepísal a sťažovateľka je v nemocnici, preto žiada, aby výzva bola doručená priamo sťažovateľke.

Dňa 19. októbra 2005 navrhovateľ doručil súdu návrh na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 21. októbra 2005 sťažovateľka doručila súdu podanie označené ako „*Odstránenie väd návrhu z 5. 8. 2005*“.

Dňa 28. októbra 2005 navrhovateľ doručil súdu spresňujúce stanovisko.

Dňa 9. novembra 2005 navrhovateľ doručil súdu podanie označené ako „*Predbežné opatrenie - vyjadrenie k návrhu odporkyne*“.

Dňa 21. novembra 2005 súd vydal uznesenie č. k. 14 C 48/93-811, ktorým návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Dňa 30. januára 2006 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 22. február 2006.

Dňa 22. februára 2006 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že právny zástupca sťažovateľky požiadal o odročenie pojednávania.

Dňa 22. februára 2006 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 12. apríl 2006.

Dňa 8. marca 2006 bolo súdu doručené podanie sťažovateľky označené ako „*Doplnenie k návrhu M. B. k vyspor. BSM-stanovisko*“.

Dňa 15. marca 2006 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby podanie sťažovateľky z 8. marca 2006 doručila navrhovateľovi, a vyzvala účastníkov na oznámenie dôkazov, ktoré navrhujú vykonať.

Dňa 28. marca 2006 sťažovateľka doručila súdu „*prehľad o finančných daroch od celej rodiny pre navrhovateľa*“.

Dňa 5. apríla 2006 sťažovateľka doručila súdu podanie označené ako „*doklad ku garáži*“.

Dňa 6. apríla 2006 navrhovateľ doručil súdu vyjadrenie k podaniu odporkyne z 8. marca 2006.

Dňa 10. apríla 2006 navrhovateľ doručil súdu vyjadrenie k podaniu sťažovateľky z 27. februára 2006.

Dňa 12. apríla 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania, vyžiadania stanoviska pošty k predloženým poštovým poukážkám s tým, že sťažovateľke sa uložilo predložiť súdu do 30 dní návrh na rozdelenie vecí patriacich do BSM.

Dňa 18. apríla 2006 sťažovateľka doručila súdu podanie označené ako „*Zaslanie prílohy - poštovej poukážky za účelom súdnoznaleckého posudku*“.

Dňa 24. apríla 2006 sťažovateľka doručila súdu podanie označené ako „*Zaslanie dokladov k súdnemu sporu o BSM - vydanie príkazu navrhovateľovi*“.

Dňa 12. mája 2006 právna zástupkyňa navrhovateľa doručila súdu podanie, v ktorom uvádza otázky, na ktoré by mal ustanovený znalec odpovedať.

Dňa 22. mája 2006 súd vyzval poštu na vyjadrenie za účelom dokazovania pravosti poukážok.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 48/93 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o vyporiadaní BSM v okolnostiach danej veci môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci najmä s ustálením skutkového stavu aj viacnásobným znaleckým dokazovaním, tak ako na to poukázal aj predseda okresného súdu. Doterajší takmer šesťročný priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci. Táto dĺžka napadnutého konania je *prima facie* celkom zjavne neprimeraná.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil takú závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým poukazuje na to, že napadnuté konanie sa začalo 2. augusta 1990 a bez právoplatného rozhodnutia trvá už takmer šesť rokov. Na túto skutočnosť nebolo možné neprihliadnuť, hoci v zmysle svojej ustálenej judikatúry relevantné skutočnosti preskúmal od 15. februára 1993, a predovšetkým konštatuje, že okresný súd nepreukázal vždy relevantnú procesnú činnosť a bol v danej veci aj opakovane nečinný, a to konkrétne od 15. februára 1993 do 1. septembra 1993 (viac ako šesť mesiacov), od 16. mája 1995 do 16. januára 1996 (deväť mesiacov, pričom súd v tomto období vykonal iba jeden relevantný úkon), od 28. marca 1996 do 24. apríla 1997 (viac ako trinásť mesiacov), od 10. januára 2002 do 8. augusta 2002 (sedem mesiacov) a od 1. apríla 2003 do 13. januára

2004 (viac ako deväť mesiacov, keď súd v tomto období vykonal iba jeden relevantný úkon). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas najmenej troch rokov a deviatich mesiacov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako odporkyňa v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedená nečinnosť okresného súdu pritom nadobudla charakter zbytočných prieťahov najmä podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru predovšetkým v kontexte neprimerane dlhého, takmer šesťročného konania okresného súdu v danej veci. Vzhľadom na uvedenú nečinnosť, ale aj neefektívnu činnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k zbytočným prieťahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou, ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu. Obranu okresného súdu spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, ktoré mali ako objektívne príčiny (*„časové intervaly, ktoré uplynuli medzi jednotlivými úkonmi v danom konaní, sú adekvátne objektívnym podmienkam, ktoré sú v jednotlivých súdnych oddeleniach, teda aj v súdnom oddelení vo veci konajúcej sudkyne na tunajšom súde vytvorené. Na našom súde chýba 15 sudcov, čo nás zaradilo na štvrté miesto medzi preťaženými súdmi.“*) spôsobiť tieto prieťahy, nemožno akceptovať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach opakovane vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom cit. predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí - a teda vykonanie spravodlivosti - bez zbytočných prieťahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkom súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 160 000 Sk, „*nakoľko ochrana práv nebola rýchla a účinná v súlade s ust. § 6 OSP. Pretrváva stav právnej neistoty už viac ako 16 rokov spôsobený prietáhmi v konaní*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, najmä na neobyčajne dlhú - šesťnásťročnú - dĺžku napadnutého konania, považuje ústavný súd za primerané vo výške 70 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 5. mája 2006, upresnenie sťažnosti 9. mája 2006 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu zo 6. júna 2006). Za tri úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena trikrát 2 730 Sk a režijný paušál trikrát 164 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Celkové trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú v danom prípade sumu 8 682 Sk.

Keďže ústavný súd po splnení podmienok ustanovil sťažovateľke právneho zástupcu na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, uložil Kancelárii ústavného súdu uhradiť ustanovenému právnenému zástupcovi trovy právneho zastúpenia.

Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde sa na konanie pred ústavným súdom použijú primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd zároveň uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia na účet ústavného súdu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Ústavný súd o trovách konania uplatnených sťažovateľkou rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júna 2006